

Arrest

nr. 314 504 van 10 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 mei 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) augustus 1998.

1.2. Verzoekster dient op 13 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 8 februari 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 8 mei 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Meheri-clan. U bent geboren op [...] augustus 1998 in Jambaluul, gelegen in het district Afgooye in de provincie Lower Shabelle in Somalië, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië verbleef.

Toen u jong was, is uw moeder van uw vader gescheiden. Uw moeder verliet vervolgens het dorp. Uw vader is uiteindelijk hertrouwd met F. S. H. U werd gedurende uw jeugd mishandeld door uw stiefmoeder. U bent uiteindelijk in 2015 getrouwd met A. H. M. Hij behoorde tot de minderheidsclan Madhiban en was werkzaam als mecanicien. In 2016 kregen jullie samen een dochter, A. A. H.. In 2017 werd uw man door Al-Shabaab gevraagd om hun auto's te onderhouden. Uw man stemde hiermee in. Enige tijd later werd uw man gevraagd om een bom onderaan de motor van een auto te plaatsen. Hierop vluchtte uw man vluchtte naar Mogadishu, waar hij zich aansloot bij het Somalische leger. Hij vertelde u dat hij in Eritrea zou worden opgeleid. In mei 2018 contacteerde uw man u opnieuw met de boodschap dat hij u in de toekomst nog zou contacteren en u goed diende te zorgen voor jullie dochter. In 2021 vertelden er enkele personen in Afgooye dat zij tijdens hun militaire opleiding in Eritrea veel Somalische jongeren hebben gezien, waaronder ook de gekende mecaniciens. Zo kwamen mensen te weten dat uw man zich bij het Somalische leger had aangesloten. Daaropvolgend brachten enkele leden van Al-Shabaab uw vader in mei 2021 een bezoek. Zij vroegen hem waarom hij niet had verteld dat zijn schoonzoon een ongelovige is. Uw vader stelde dat hij dit zou onderzoeken. Al-Shabaab bracht uw vader nog enkele keren een bezoek tot hij in september 2021 naar de rechtbank in Basra diende te gaan. Daar kreeg hij de keuze om als ongelovige te worden bestempeld, ter dood te worden veroordeeld en u gedwongen zou worden uitgehuwelijkt aan een lid van Al-Shabaab of hij kon uw huwelijk nietig verklaren. Hij kreeg een week bedenktijd. Net geen week later kwamen er twee leden van Al-Shabaab naar uw vader met de vraag waar u was. Hij vertelde dat u naar Afgooye was vertrokken. Zij werden kwaad en stelden dat zij niet enkel u, maar ook uw zus S., die op dat moment ter plaatse was, zouden meenemen. Uw vader zei dat S. nog jong was, waarop hij trachtte te verhinderen dat zij zou worden meegenomen. Eén van de leden van Al-Shabaab schoot daaropvolgend uw vader dood. U was op dat moment het vee aan het hoeden. Uw buurvrouw kwam vervolgens naar u toe gelopen. U bent uiteindelijk naar het dorp Dhajalaq gevlucht, waar een vriend van uw vader woonachtig is. U belde vervolgens naar uw oom. Drie dagen later kon u via een auto die uw oom had geregeld naar Mogadishu reizen.

U reisde samen met uw dochter A. A. H. op 11 oktober 2021 per vliegtuig vanuit Somalië via voor u onbekende landen naar België, waar jullie diezelfde nacht nog aankwamen. Op 13 oktober 2021 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend in België. Enige tijd later reisde ook uw man A. H. M. (CGVS [...]) naar België, waar hij op 24 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw echtgenoot besloot echter naar Duitsland door te reizen, waardoor hij wordt geacht afstand te hebben genomen van zijn verzoek in België. Op 17 februari 2023 kregen u en uw echtgenoot een dochter, An. S. I. genaamd.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een doktersattest, twee attesten aangaande opgelopen verwondingen, een medisch document van het Centre de Santé des Fagnes van dokter F., een Somalische geboorteaktes en identiteitsdocumenten van u en uw dochter A., een geboorteakte van uw dochter A., een aangepaste bijlage 26, een foto, documenten GAMS en drie medische attesten van u en uw twee dochters A. en An. aangaande vrouwelijke genitale verminking.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U bezorgde het CGVS op 20 september 2023 via uw advocaat een (moeilijk leesbaar) doktersattest waaruit blijkt dat u psychisch lijdt omwille van het lange wachten. Het is echter onduidelijk wanneer dit attest juist werd opgemaakt, noch welke arts dit attest juist heeft opgemaakt.

Er kan uit dit document bovendien niet worden afgeleid dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Er werd voorafgaand aan het onderhoud aangegeven dat wanneer er enig probleem zou opduiken, u de protection officer gerust mag onderbreken om dit te signaleren (CGVS, p. 4).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden en dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielpprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werden uw dochters A. A. H. (CGVS [...]) en An. S. I. (CGVS [...]) er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek. Hun namen komen namelijk uitdrukkelijk voor in het document "bijlage 26", ingeschreven op 13 oktober 2021. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 8 februari 2024 (CGVS, p. 6 en 27) vermeldde u het risico, wat uw dochters betreft, op vrouwelijke genitale verminking.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële

verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Jambaluul in het district Afgooye gelegen in de provincie Lower Shabelle in Somalië.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze wordt ondermijnd door uw tegenstrijdige verklaringen aangaande de clanaffiliatie van uw man A. H. M. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij de DVZ op 13 december 2021 verklaart u namelijk dat uw man tot de Galadi-clan behoort (zie verklaring DVZ, d.d. 13.12.2021, vraag 15a). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 8 februari 2024 verklaart u echter dat uw man tot de Madhiban behoort, een minderheidsgroep die in Somalië ernstig gediscrimineerd wordt (CGVS, p. 10). Hierbij dient te worden opgemerkt dat uw man op 2 augustus 2022 bij de DVZ heeft verklaard dat hij tot de Madhiban behoort (zie verklaring DVZ, d.d. 02.08.2022, vraag 6d), hetgeen op dat moment in strijd was met de reeds door u afgelegde verklaringen bij de DVZ (zie verklaring DVZ, d.d. 13.12.2021, vraag 15a). Het lijkt er dan ook op dat uw tegenstrijdige verklaringen het gevolg zijn van de afwijkende verklaringen van uw echtgenoot A. H. M., hetgeen dan ook doet vermoeden dat u en uw echtgenoot het CGVS doelbewust en moedwillig trachtten te misleiden. U hiermee geconfronteerd, verklaart u dat het merendeel van de inwoners in Afgooye tot de Galadi-clan behoren. U ontkent echter bij de DVZ te hebben verklaard dat uw man tot de Galadi behoort (CGVS, p. 16). Het louter ontkennen van uw verklaringen bij de DVZ doet geen afbreuk aan de voornoemde tegenstrijdigheid. Uw tegenstrijdige verklaringen aangaande de clanaffiliatie van uw echtgenoot ondergraven uw algemene geloofwaardigheid.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt verder aangetast door enkele inconsistenties die werden vastgesteld tussen de door u afgelegde verklaringen en deze van uw echtgenoot A. H. M. met betrekking tot diens werkzaamheden en jullie woonplaats. U verklaart bij de DVZ dat uw man in het leger tewerkgesteld was (zie vragenlijst CGVS, d.d. 13.12.2021, punt 3, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 8 februari 2024 voegt u hieraan toe dat hij initieel als mecaniciens werkzaam was, maar hij uiteindelijk eind 2017 is gevlucht naar Mogadishu omwille van problemen met Al-Shabaab. In Mogadishu vervoegde hij uiteindelijk het Somalisch leger, waarna hij volgens uw verklaringen in 2018 heeft gebeld vanuit Eritrea waar hij een militaire opleiding aan het volgen was (CGVS, p. 10, 13-15). Het is echter opmerkelijk dat uw man tijdens het persoonlijk onderhoud bij de DVZ op 2 augustus 2022 nergens gewag heeft gemaakt van zijn militair verleden. Hij verklaarde er enkel dat hij in Somalië als garagist werkzaam was (zie verklaring DVZ, d.d. 02.08.2022, vraag 12). Sterker nog, volgens de beschikbare informatie zou uw man alreeds in januari 2018 in Europa zijn geweest (zie document Eurodac search result). Volgens zijn verklaringen zou hij tijdens zijn reis naar Europa bovendien niet in Eritrea zijn gepasseerd (zie verklaring DVZ, d.d. 02.08.2022, vraag 42). Uw verklaringen over zijn militaire opleiding zijn bijgevolg strijdig met de afgelegde verklaringen van uw man A. H. M. Gezien uw echtgenoot volgens uw verklaringen deel uitmaakte van één van de strijdende partijen in Somalië tegen Al-Shabaab is het daarenboven eenvoudigweg niet aannemelijk dat hij zijn militair verleden niet zou vermelden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. U geconfronteerd met bovenstaande bevindingen, verklaart u dat uw man is weggelopen omwille van zijn werkzaamheden als garagist en niet omwille van zijn militair verleden. Dit zou volgens u de reden zijn dat hij zijn militaire werkzaamheden niet heeft vermeld. Verder stelt u enkel te zeggen wat u van uw man en de jongens in de buurt heeft opgevangen. Ook blijft u volhouden dat uw man u vanuit Eritrea heeft gebeld. Vervolgens past u enigszins uw verklaringen aan door te stellen dat hij toentertijd niet expliciet heeft gezegd dat hij een militaire opleiding volgde (CGVS, p. 15). Uw verklaringen kunnen echter niet overtuigen. Uw inconsistente verklaringen aangaande de werkzaamheden van uw echtgenoot doen weerom vermoeden dat u het CGVS doelbewust en moedwillig tracht(te) te misleiden. Deze vaststelling doet ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Ook wat betreft uw woonplaats in Somalië leggen u en uw echtgenoot inconsistente verklaringen af. U verklaart namelijk bij zowel de DVZ als bij het CGVS in Jambaluul getrouwd te zijn met uw echtgenoot, alsook er gewoond te hebben tot aan uw vertrek uit Somalië (zie verklaring DVZ, d.d. 13.12.2021, vraag 10 + CGVS, p. 8, 10). Uw echtgenoot verklaart echter dat jullie in Afgooye zijn getrouwd en hij van zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit Somalië in 2017 in de stad Afgooye in de wijk Hawotako woonachtig was (zie verklaring DVZ, d.d. 02.08.2022, vraag 10 en 16a). Volgens zijn verklaringen zou u regelmatig naar uw ouderlijk huis zijn geweest (zie verklaring DVZ, d.d. 02.08.2022, vraag 17). U geconfronteerd met deze afwijkende verklaringen, blijft u volhouden uw hele leven in Jambaluul te hebben gewoond. U stelt dat Jambaluul zeer dicht bij Afgooye is gelegen en hij dit misschien daardoor zegt. Volgens uw verklaringen zeggen sommige mensen dat deze twee plaatsen bij elkaar horen (CGVS, p. 16). Deze verklaring kan niet overtuigen, daar uw echtgenoot expliciet verklaart in de buurt Hawotako te hebben gewoond. Deze inconsistenties doen verder twijfelen aan uw algemene geloofwaardigheid, alsook aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in het dorp Jambaluul, gelegen in het district Afgooye in de regio Lower Shabelle.

Daarnaast stelt het CGVS vast dat uw kennis over voorbije incidenten en conflicten in uw regio ontoereikend is voor iemand die er beweert haar hele leven tot aan haar vertrek te hebben doorgebracht (CGVS, p. 8). U blijkt namelijk onwetend over voorbije machtsovernames in uw dorp Jambaluul, alsook over gevechten en andere incidenten in uw regio.

Ten eerste blijkt u onwetend te zijn over voorbije machtsovernames in Jambaluul. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u namelijk dat Al-Shabaab sinds 2008 tot aan uw vertrek uit Jambaluul in oktober 2021 de macht in handen had in uw dorp. Gevraagd of Al-Shabaab in die periode ooit de macht heeft verloren, antwoordt u van niet. Gevraagd of de terreurorganisatie ooit zeer kort de macht heeft verloren, zegt u vaagweg dat Al-Shabaab soms werd aangevallen, maar de regering nooit de macht heeft overgenomen. U gevraagd of er ooit buitenlandse troepen of regeringstroepen in uw dorp zijn geweest sinds 2008, verklaart u van niet (CGVS, p. 18). Verder zegt u nog vaagweg dat er overheidstroepen passeren en dat de troepen van Al-Shabaab soms weggingen. Gevraagd wanneer Al-Shabaab is vertrokken na een gevecht, stelt u dat dit niet in uw dorp gebeurde. Gevraagd of Al-Shabaab zich ooit heeft teruggetrokken uit uw dorp, zegt u van niet. Later verklaart u nog dat er geen gevechten hebben plaatsgevonden in uw dorp (CGVS, p. 19). Volgens de beschikbare informatie zou er in 2017 een machtsovername hebben plaatsgehad in uw dorp. Jambaluul werd na een militaire operatie door regeringstroepen heroverd op de terreurorganisatie Al-Shabaab. Daarnaast vond er in 2021 opnieuw een machtswissel plaats in Jambaluul. Dit zou mogelijks gepaard zijn gegaan met luchtaanvallen in de omgeving van Jambaluul (zie administratief dossier). U tweemaal gevraagd naar luchtaanvallen, verwijst u enkel naar luchtaanvallen die in Basra hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 21). Dat u als levenslang inwoner van Jambaluul geheel onwetend blijkt over deze voorbije machtswissels en/of de (al dan niet korte) aanwezigheid van regeringstroepen in uw dorp is dan ook niet aannemelijk. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Jambaluul dan ook danig.

Ten tweede blijkt u evenmin op de hoogte te zijn over voorbije incidenten in uw dorp Jambaluul. Gevraagd naar gevechten die u zich herinnert, verklaart u dat deze gevechten nooit grote gevechten waren. U stelt dat het vooral regeringstroepen waren die passeerden en ondertussen door militanten van Al-Shabaab werden beschoten. U zegt dat ofwel de leden van Al-Shabaab weggingen, ofwel de regeringstroepen. U later tijdens het persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd naar gevechten, stelt u dat er geen gevechten in uw dorp zijn geweest. Vervolgens verwijst u naar een clanconflict. Nogmaals gevraagd naar gevechten tussen de regeringstroepen en/of buitenlandse troepen en de leden van Al-Shabaab, werpt u gevechten op die hebben plaatsgevonden in Afgooye (CGVS, p. 19). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt werden er tijdens de machtsovername in 2021 echter meerdere militanten van de terreurorganisatie Al-Shabaab gedood. Daarnaast blijkt uit de beschikbare informatie dat er enkele dagen na de machtsovername in 2017 een gevecht heeft plaatsgevonden in Jambaluul. Daarbij zouden militanten van de terreurorganisatie Al-Shabaab een basis van de overheid hebben aangevallen (zie administratief dossier). U blijkt echter evenmin op de hoogte te zijn van de aanwezigheid van een basis in uw dorp. Wanneer u namelijk wordt gevraagd of de troepen van de regering een basis hebben in de omgeving van Jambaluul, verwijst u vaagweg naar een basis in Afgooye. Gevraagd of de troepen van de regering ooit een basis hebben gehad nabij uw dorp, zegt u dat er een basis tussen Afgooye en Jambaluul gelegen is, maar deze bijna in Afgooye ligt. Verder zegt u dat er in uw dorp een kleine controlepost van Al-Shabaab is. Gepolst naar basissen van Al-Shabaab in het verleden, dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 19). Het is weinig aannemelijk dat u zich als inwoner van Jambaluul noch de basis noch de voorbije gevechten zou kunnen herinneren. Uw onwetendheid hieromtrent doet verder twijfelen aan de door u voorgehouden herkomst.

Ten derde blijkt u geen enkele kennis te hebben over de neutralisatie van hooggeplaatste figuren binnen Al-Shabaab in uw regio. U gevraagd of er in het verleden momenten zijn geweest waarop belangrijke figuren werden gearresteerd in of rondom Jambaluul, antwoordt u van niet. Gepeild naar arrestaties in de ruimere omgeving, zegt u dat zij mensen meestal niet ontvoeren maar doden. Gevraagd of er in het verleden momenten zijn geweest waarop er belangrijke figuren van Al-Shabaab werden gearresteerd in Jambaluul, vraagt u of de protection officer bedoelt dat deze persoon werd opgepakt door de regering. Wanneer de protection officer bevestigend antwoordt, stelt u dat dit niet in Jambaluul was. Gepeild naar de ruimere regio van Jambaluul, stelt u vaagweg te hebben gehoord dat er iemand één keer werd gearresteerd in Dachalaq. Gevraagd wanneer dit was, verklaart u vaagweg dat dit enkele jaren geleden was, maar u niet meer precies weet wanneer (CGVS, p. 20). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er in 2019 een hooggeplaatste officier van Al-Shabaab door de troepen van de Somalische overheid werd gearresteerd in Jambaluul. Eén bron stelt zelfs dat het lid van Al-Shabaab bij dit incident om het leven zou zijn gekomen (zie administratief dossier). U meermaals gevraagd of er ooit belangrijke figuren van Al-Shabaab werden gedood in Jambaluul of de ruimere regio, antwoordt u telkens van niet (CGVS, p. 20). Uw onwetendheid over dit incident doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw afkomst uit Jambaluul.

Naast uw ontoereikende kennis aangaande voorbije incidenten en conflicten in de door u voorgehouden regio van herkomst, merkt het CGVS overigens nog op dat uw verklaringen met betrekking tot de rivier Shabelle onjuist zijn. U beweert namelijk dat de rivier van Afgooye via uw dorp richting Ballow stroomt (CGVS, p. 22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat de rivier in omgekeerde richting stroomt, namelijk van Ballow via Jambaluul richting Afgooye (zie administratief dossier). U hiermee geconfronteerd, blijft u volhouden dat de rivier richting Ballow stroomt (CGVS, p. 22). Aangezien uw dorp Jambaluul aan de oevers van de rivier Shabelle gelegen is, zou men redelijkerwijze mogen verwachten dat u weet in welke richting deze rivier dan juist stroomt. Uw onjuiste verklaringen aangaande de stroming van de rivier Shabelle tasten de geloofwaardigheid van uw herkomst uit het dorp Jambaluul, gelegen in het district Afgooye in de regio Lower Shabelle verder aan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Jambaluul, in district Afgooye, gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jambaluul heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De geboorteakte van uw dochter An. en de aangepaste bijlage 26 houden verband met de geboorte van uw dochter. Deze documenten vermogen echter niet de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw herkomst in een ander daglicht te plaatsen.

Wat betreft de door u neergelegde Somalische identiteitscertificaten en de Somalische geboorteaktes van u en uw dochter A. dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder de door u neergelegde documenten, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief volstaan deze op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u voorgehouden herkomst op te heffen. Bovendien staat op uw identiteitscertificaat enkel dat u geboren bent in Jambaluul en dat u in Hodan woont, wat mogelijk verwijst naar het district Hodan in Mogadishu. Ook op het identiteitsdocument van uw dochter A. staat Hodan aangegeven als haar adres. De informatie kan dus hoe dan ook niet uw verklaringen over uw verblijf in Jambaluul ondersteunen.

Ook de door u neergelegde medische documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Het (moeilijk leesbare) doktersattest waarin wordt gesteld dat u psychisch lijdt door het lange wachten, heeft betrekking op uw leven in België. Dit document is bijgevolg niet in staat de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Jambaluul om te buigen. Hierbij dient tevens te worden opgemerkt dat een dergelijk attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin u psychische problemen opliep. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een attest aangaande psychische problemen opgesteld door een arts die bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk is van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Ook het medisch attest aangaande opgelopen letsels van 28 oktober 2022 door dokter V. d. D. en het medisch attest aangaande opgelopen letsels van 9 juni 2023 door dokter J. zijn niet in staat een ander licht te werpen op de eerdere vaststelling aangaande de geloofwaardigheid van de door u beweerde regio van herkomst. Deze medische documenten bieden evenmin uitsluitend over de ware oorzaak of de precieze omstandigheden waarin u deze letsels opliep. In beide medische documenten worden enkele littekens op uw lichaam geattesteerd. Daarnaast wordt in het medisch attest van dokter J. gesteld dat u hoofd- en nekpijn heeft. Een arts kan overigens enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een

bepaald ziektebeeld of letsel is ontstaan. De doktersattesten volstaan op zich niet om de door u geponeerde regio van herkomst aannemelijk te maken.

Het door u neergelegde medisch document van 15 november 2021 door dokter F. aangaande het radiologisch onderzoek van uw rug is evenmin in staat bovenstaande appreciatie om te buigen, daar deze uw voorgehouden herkomst uit het dorp Jambalul geenszins aannemelijk kan maken.

Betreffende de door u neergelegde foto van uzelf dient te worden opgemerkt dat deze de door u voorgehouden regio van herkomst en de door u beweerde problemen geenszins kan staven. Deze foto is niet in staat om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 08.02.2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (CGVS, p. 19). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS erop gewezen dat u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd een goed zicht op uw werkelijke regio van herkomst te bieden en gezegd dat de protection officer dit op dat moment niet had. U gevraagd of u erbij blijft uit Jambaluul afkomstig te zijn en er tot aan uw vertrek te hebben gewoond, antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

In verband met uw minderjarige dochters A. A. H. (CGVS [...]) en A. S. I. (CGVS [...]), waarvan u verklaart dat ze geboren zijn op respectievelijk [...] september 2016 in Mogadishu en [...] februari 2023 in Chimay, hebt u, wat hen betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking (VGV) in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald (CGVS, p. 6 en 27). Hoewel geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde herkomst uit het dorp Jambaluul heb ik, rekening houdend met het algemeen hoge VGVprevalentiepercentage in heel Somalië (98%), het over het algemeen ontbreken van bescherming, het feit dat u zelf vrouwelijke genitale verminking ondergaan hebt, en het beginsel van het hoger belang van het kind zoals bepaald in artikel 51/7, §4 van de Vreemdelingenwet, besloten haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat.

Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen:

Artikel 409 van het Strafwetboek:

“§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar.”

§2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winstoogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar.”

§3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar.

§4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.”

§5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting.” Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering:

“Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige.”

Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: “Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is.”

De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

U legde twee medische attesten van 26 januari 2024 opgemaakt door dokter L. voor waaruit blijkt dat uw dochters A. A. H. en An. S. I. geen vrouwelijke genitale verminking hebben ondergaan. Verder legt u ook nog een medisch attest voor waaruit blijkt dat u genitale verminking type 2 hebt ondergaan.

Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing is echter niet gebaseerd op de realiteit van de verminking die u hebt ondergaan. Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochters betreft, werd dit document in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan A. A. H. (CGVS [...]) en An. S. I. (CGVS [...]). Dit document, alsook de medische attesten van uw dochters A. en An. versterken namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochters moeten worden beschermd.

Wat de documenten van GAMS betreffen, is dit een aanwijzing voor het feit dat u niet wil dat uw dochters vrouwelijke genitale verminking ondergaan. Deze wens wordt in deze beslissing niet in vraag gesteld en is niet van dien aard de voorgaande vaststellingen te ontkrachten.

Tenslotte heeft het loutere feit dat u de ouder bent van dochters die als vluchteling werden erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofdte zou bestaan.

Het principe van de gezinseenheid kan leiden tot een uitbreiding van de internationale bescherming voor personen aan wie er niet wordt gevraagd te bewijzen dat ze persoonlijke redenen hebben om vervolging te vrezen wegens een van de gronden van het Verdrag van Genève of dat ze persoonlijk een risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980, en moet worden begrepen als een afgeleide vorm van bescherming, een gevolg van de kwetsbare situatie waarin het gedwongen vertrek van hun echtgenoot of van hun natuurlijke beschermer hen plaatst. Deze uitbreiding kan alleen gunstig zijn voor personen ten laste en voor zover geen enkele specifieke omstandigheid in verband met de status van deze personen of met hun betrokkenheid bij de handelingen bedoeld in artikel 1, afdeling F van het Verdrag van Genève of in artikel 55/4 van de Wet van 15 december 1980 dit in het gedrang brengt. Naast de echtgenoot of de partner van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, kunnen zijn kinderen ten laste alsook andere naaste familieleden van wie bewezen is dat ze te zijnen laste zijn, deze uitbreiding genieten. Met persoon ten laste bedoelen we een persoon die wettelijk onder het gezag staat van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, of die wegens zijn leeftijd, invaliditeit of de afwezigheid van eigen bestaansmiddelen afhangt van zijn materiële of financiële bijstand. Aangezien u niet ten laste van uw dochters A. en An. bent, kunt u geen aanspraak maken op de toepassing van het beginsel van de gezinseenheid.

De informatie waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het redelijkheidsbeginsel en het materiële motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster verstrekt volgende toelichting bij haar enig middel:

“II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij meent dat er ‘twijfels rijzen’ omtrent het verblijf van verzoekende partij in Jambaluul in het district Afooye in de provincie Lower Shabelle.

Verwerende partij stelt dat de algemene geloofwaardigheid van verzoekende partij op fundamentele wijze wordt ondermijnd door haar tegenstrijdige verklaringen aangaande de clanaffiliatie van haar echtgenoot: [...]

Verzoekende partij merkt op dat zij niet wist dat de clan van haar man werd genoteerd als Galadi-clan aangezien geen kopie verkrijgen van de DVZ verklaring en meent dat zij verkeerd werd begrepen. Zij verklaarde dat de meerderheid in Afooye behoort tot de Galadi-clan, maar niet zozeer haar echtgenoot: [...]

Verzoekende partij volhardt dan ook in haar verklaringen zoals gedaan tijdens haar groot onderhoud bij de CGVS.

II.1.2. Vervolgens wijst verwerende partij op een aantal andere inconsistenties tussen de verklaringen van verzoekende partij en haar echtgenoot: [...]

Verzoekende partij merkt op dat haar echtgenoot enkel zijn eerste kleine gehoor heeft gehad. Verwerende partij vergelijkt aldus de verklaringen van verzoekende partij afgelegd tijdens haar groot onderhoud met verklaringen van haar man die niet de kans heeft gehad om enige uitleg te verschaffen over bepaalde details of enige correcties uit te voeren op zijn verklaringen van zijn klein onderhoud bij de DVZ. Dit is absurd. Verzoekende partij kan evenmin in naam van haar man enige verklaringen doen over waarom hij bepaalde details al dan niet heeft vermeld of welke zaken fout werden genoteerd in de notities van zijn klein onderhoud. Zij kan enkel mededelen waarom zij bepaalde elementen niet heeft aangehaald dan wel waarom zij vermoedt dat haar man dit niet heeft gedaan: [...]

Wat betreft de woonplaats, stelt verzoekende partij dat Jambaluul en Afooye slechts 5 à 7 km van elkaar verwijderd is. De nikka waar verzoekende partij werd vertegenwoordigd door haar vader en dus niet persoonlijk aanwezig was, vond plaats in Afooye. De administratie bevindt zich ook aldaar en op alle officiële documenten wordt eveneens Afooye vermeld. Echter, het huwelijksfeest waar verzoekende partij zelf aanwezig was, ging door in Jambaluul en dus vond het huwelijk voor haar persoonlijk plaats in Jambaluul.

II.1.3. Verwerende partij meent tot slot dat de kennis van verzoekende partij over voorbije incidenten en conflicten in de regio ontoereikend zijn: [...]

Verwerende partij heeft geen rekening gehouden met het specifiek profiel en persoonlijke omstandigheden van verzoekende partij. Zij was als kind/tiener bezig met het helpen in het huishouden en met het vee: [...]

Vervolgens huwde verzoekende partij op 17-jarige leeftijd met meneer A. H. M. en leefde zij onder het bewind van AlShabaab. Als vrouw in dergelijke maatschappij die niet veel naar buiten ging noch enige toegang had tot informatie via digitale wijze, hoeft het niet te verbazen dat haar referentiekader over de politieke ontwikkelingen en incidenten beperkt is: [...]

Verzoekende partij heeft dan ook nooit gelet op welke groepering in welk jaar aan de macht was, hoe de gevechten verliepen, welke incidenten er allemaal hebben plaatsgevonden, ... Zij heeft echter wel uitgebreide en doorleefde verklaringen afgelegd over haar problemen, over de droogtes, over zaken die zij aldus persoonlijk heeft meegemaakt in Jambaluul: [...]

Echter, hierover rept verwerende partij geen enkel woord en focust zij zich op details en informatie die voor verzoekende partij persoonlijk weinig van belang waren destijds...

II.1.4. Ook stelt verwerende partij de minderjarige dochters van verzoekende partij wel erkend te hebben, doch meent zij dat de vrees voor de dochters geen verband houdt met de vrees van verzoekende partij en verzoekende partij bijgevolg wel kan terugkeren naar Somalië – quod certe non: [...]

Verzoekende partij bevindt zich thans echter in een onmogelijke situatie. Enerzijds kan zij niet terugkeren omwille van het statuut van haar dochters (die niet mogen terugkeren), anderzijds loopt zij zelf risico op vervolging van haar familie en de Somalische gemeenschap indien zij toch zou terugkeren: [...]

Echter, verwerende partij heeft aan dit element vrijwel geen aandacht aan geschonken. Verwerende partij geeft slechts een hele uiteenzetting weer van de Belgische strafrechtelijke bepalingen aangaande de

vrouwelijke genitale verminking, doch voorziet zij niet in een mogelijkheid voor verzoekende partij om haar te houden aan haar wens om haar dochters niet te laten besnijden. Dit is werkelijk absurd.

Verwerende partij erkent aldus dat in hoofde van de dochters van verzoekende partij een ernstig risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat in Somalië en erkende hen als vluchteling.

Wat er ook van zij, er wordt niet getwijfeld aan het feit dat de dochters van verzoekende partij een ernstig risico lopen op besneden te worden bij terugkeer. De dochters werd dan ook erkend als vluchteling en kan onmogelijk "terugkeren".

Verzoekende partij is de moeder, ouder en de enige wettelijke vertegenwoordiger van de kinderen en verantwoordelijk voor de opvang opvoeding en opleiding van haar kinderen. De vader bevindt zich momenteel in Duitsland en dus blijft er niemand anders over dan verzoekende partij zelf: [...]

Het tart werkelijk alles dat verwerende partij meent het verzoek tot internationale bescherming van de verzoekende partij en haar dochters apart te kunnen behandelen en aan de ene internationale bescherming te geven en de andere simpelweg aan haar lot over te laten. Een refoulement van de verzoekende partij impliceert immers ook een refoulement van de dochters. Verwerende partij verliest klaarblijkelijk het hoger belang van het kind uit het oog!! Er wordt bovendien niets geargumenteed over wat de verzoekende partij te wachten staat wanneer zij haar verklaring op eer ook in Somalië wenst na te komen en zich aldaar blijft verzetten tegen een besnijdenis van haar dochters.

Er kan moeilijk gesteld worden dat de vrees van haar dochters niet haar vrees is als moeder én zij zelf risico op vervolging door haar dichte kring loopt bij het niet laten uitvoeren van de besnijdenis. Verder dreigt de verwerende partij van het statuut van de dochters een lege doos te maken als de verzoekende partij geen afgeleid statuut krijgt. Er kan immers moeilijk van haar verwacht worden dat zij haar dochter in België beschermt als zij hier niet mag zijn.

II.1.5. Bovendien dreigt de thans bestreden beslissing de vluchtelingenstatus van de dochter te ondermijnen. De verzoekende partij dient ofwel terug te keren (wat gelet op het statuut van haar dochters niet kan), ofwel in de illegaliteit te gaan leven.

Aldus zou zij niet in staat zijn om haar dochters de menswaardige opvoeding te geven, die deze op grond van haar vluchtelingenstatus verdient (artikelen 23-35 Kwalificatierichtlijn). De verzoekende partij kan immers niet werken (omwille van de afwezigheid van enig verblijfsstatuut), noch heeft zij toegang tot enige bijstand.

Daarnaast wordt er tevens aan voorbijgegaan dat de bestreden beslissing impliceert dat de dochters van de verzoekende partij zullen opgroeien zonder moeder – nochtans moet de richtlijn conform het hoger belang van het kind worden gelezen – considerans 18 van de richtlijn: [...]

Tevens is de bestreden beslissing in strijd met artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, waar bovenstaande considerans naar verwijst: [...]

Als de verwerende partij genitale verminking dermate belangrijk vindt dat dit een beschermingsstatuut voor de dochters verantwoordt, dan is het onbegrijpelijk dat zij ditzelfde statuut hierna weer ondermijnt door de moeder niet als vluchteling te beschouwen.

Nochtans verantwoordt het hoger belang van het kind in casu tevens een statuut voor de moeder.

Verwerende partij is onzorgvuldig te werk gegaan en heeft geen rekening gehouden met de omstandigheden waarin verzoekende partij zich bevond. Dergelijke redenering en een compleet gebrek aan objectief onderzoek schendt op flagrante wijze de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekende partij vreest voor haar leven en kan onmogelijk terugkeren naar Somalië. Zij komt weldegelijk in aanmerking voor de vluchtelingenstatus. Door haar deze te weigeren, schendt verwerende partij artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

II.1.6. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Somalië niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij erkent dat de veiligheidssituatie in Somalië complex, problematisch en ernstig is, maar dat deze regionaal verschillen. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten, dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds zeer precair is.

II.1.7. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen en ten onrechte geen geloof hecht aan de afkomst en verblijfplaats van verzoekende partij.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en

juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U bezorgde het CGVS op 20 september 2023 via uw advocaat een (moeilijk leesbaar) doktersattest waaruit blijkt dat u psychisch lijdt omwille van het lange wachten. Het is echter onduidelijk wanneer dit attest juist werd opgemaakt, noch welke arts dit attest juist heeft opgemaakt.*

Er kan uit dit document bovendien niet worden afgeleid dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Er werd voorafgaand aan het onderhoud aangegeven dat wanneer er enig probleem zou opduiken, u de protection officer gerust mag onderbreken om dit te signaleren (CGVS, p. 4).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden en dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.” Verzoekster laat deze beoordeling onbesproken en brengt geen elementen aan, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zij *in casu* niet in staat was om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming.

4. Beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.1.1. Verzoekster slaagt er niet in haar herkomst aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Zij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan haar regio van herkomst, herhaalt haar verklaringen en volhardt dat zij wel een toereikende kennis bezit over haar regio, rekening houdend met haar profiel.

4.1.2. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat de kennis van verzoekster over (i) de veiligheidsincidenten en conflicten in haar regio van herkomst en (ii) de richting van de stroming van de rivier Shabelle, incoherent, onjuist en gebrekkig overkomt. De commissaris-generaal stelt ook correct vast dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt over de clanaffiliatie van haar man, over diens werkzaamheden en hun woonplaats.

4.1.3. Verzoekster vindt dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar profiel en de omstandigheden waarin zij opgroeide en leefde in Somalië, wat haar gebrekkige kennis over de verschillende veiligheidsincidenten en conflicten in haar regio van herkomst zou verklaren. Zij stelt dat zij als kind en tiener bezig was met het helpen in het huishouden en met het vee. Ze voegt hier aan toe dat ze getrouwd is op 17-jarige leeftijd en leefde onder het bewind van Al-Shabaab, waarbij ze niet veel naar buiten ging en geen toegang had tot informatie op het internet. De Raad is echter van oordeel dat zelfs van een vrouw met verzoeksters profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat ze doorleefde ervaringen kan geven en eenvoudige zaken over haar regio van herkomst kan vertellen. Dit geldt temeer nu uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij meerderjarig was ten tijde van haar beweerdte vertrek uit Somalië, zodat kan worden aangenomen dat zij aldus ook reeds een zekere maturiteit had. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat verzoekster geen geïsoleerd bestaan leidde en haar huis in Somalië verliet en naar buiten ging. Ze verklaarde immers dat ze ging wandelen met het vee (zie NPO, p. 13 en 14). Zelfs van iemand met verzoeksters profiel kan zo bijvoorbeeld wel degelijk worden verwacht dat zij weet heeft van de machtswissels in haar regio van herkomst. Dat verzoekster niet weet dat haar dorp in 2017 na een militaire operatie door regeringstroepen werd heroverd op Al-Shabaab, kan niet worden verschoond

door te wijzen op haar profiel. De verschoningsgrond, opgeworpen in het verzoekschrift, dat verzoekster na haar huwelijk steeds onder Al-Shabaab bewind leefde en dus in dergelijke maatschappij geen toegang had tot informatie, houdt dan ook geen stand. Verzoekster verklaart ook niet waarom de persoonlijke omstandigheden die zij aanhaalt, zouden maken dat zij niet langer in staat is om heldere en nauwgezette verklaringen af te leggen over elementaire zaken uit haar regio van herkomst en de veiligheidsincidenten en conflicten aldaar.

4.1.4. Wat betreft haar tegenstrijdige verklaringen over de clanaffiliatie van haar man, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij vaststelt dat: *“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze wordt ondermijnd door uw tegenstrijdige verklaringen aangaande de clanaffiliatie van uw man A. H. M. Tijdens het persoonlijk onderhoud bij de DVZ op 13 december 2021 verklaart u namelijk dat uw man tot de Galadi-clan behoort (zie verklaring DVZ, d.d. 13.12.2021, vraag 15a). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 8 februari 2024 verklaart u echter dat uw man tot de Madhiban behoort, een minderheidsgroep die in Somalië ernstig gediscrimineerd wordt (CGVS, p. 10). Hierbij dient te worden opgemerkt dat uw man op 2 augustus 2022 bij de DVZ heeft verklaard dat hij tot de Madhiban behoort (zie verklaring DVZ, d.d. 02.08.2022, vraag 6d), hetgeen op dat moment in strijd was met de reeds door u afgelegde verklaringen bij de DVZ (zie verklaring DVZ, d.d. 13.12.2021, vraag 15a). Het lijkt er dan ook op dat uw tegenstrijdige verklaringen het gevolg zijn van de afwijkende verklaringen van uw echtgenoot A. H. M., hetgeen dan ook doet vermoeden dat u en uw echtgenoot het CGVS doelbewust en moedwillig trachtten te misleiden. U hiermee geconfronteerd, verklaart u dat het merendeel van de inwoners in Afgooye tot de Galadi-clan behoren. U ontkent echter bij de DVZ te hebben verklaard dat uw man tot de Galadi behoort (CGVS, p. 16). Het louter ontkennen van uw verklaringen bij de DVZ doet geen afbreuk aan de voornoemde tegenstrijdigheid. Uw tegenstrijdige verklaringen aangaande de clanaffiliatie van uw echtgenoot ondergraven uw algemene geloofwaardigheid.”* Verzoekster stelt dat zij niet wist dat ze bij de DVZ de Galadi-clan hadden genoteerd als clan van haar man, omdat ze geen kopie had gekregen van de DVZ verklaring en de interviewer haar waarschijnlijk verkeerd had begrepen. De Raad wijst er echter op dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft verklaard dat ze wel een kopie heeft verkregen van haar verklaringen bij de DVZ buiten de laatste twee vragen (zie NPO, p. 5). De vraag over de clan van haar man betreft niet één van de laatste twee vragen (zie AD, “Verklaring DVZ”, vraag 15a, p. 8). Ze kan dan ook niet geldig voorhouden dat ze niet wist dat het zo genoteerd was bij de DVZ, aangezien ze een kopie van deze vraag heeft ontvangen. De Raad wijst erop dat uit het verslag van deze verklaring ook blijkt dat dit verslag aan verzoekster werd voorgelezen in het Somalisch. In dit verslag werd verzoekster tevens attent gemaakt op het belang van het afleggen van waarheidsgetrouwe verklaringen. Door haar handtekening onder het verslag te plaatsen, heeft verzoekster verklaard akkoord te zijn met de verklaringen, zoals deze werden opgetekend. Bij aanvang van haar persoonlijk onderhoud, heeft verzoekster ook bevestigd dat de verklaringen bij de DVZ aan haar werden voorgelezen, met uitzondering van de laatste twee vragen (zie NPO, p. 5). Zij heeft hier toen niet gezegd dat de clanaffiliatie van haar man verkeerd werd genoteerd. In deze omstandigheden, kan verzoekster thans in haar verzoekschrift niet zonder meer poneren dat de DVZ haar verklaringen incorrect heeft genoteerd of dat er verwarring over bestond. Gelet op het primordiaal belang dat de clanaffiliatie inneemt in de verschillende lagen van de Somalische samenleving, is het volstrekt onaannemelijk dat verzoekster zich zou vergissen omtrent de clanaffiliatie van haar echtgenoot. Deze omstandigheid ondergraaft haar geloofwaardigheid op ernstige wijze.

4.1.5. Verzoekster wijst er verder op dat haar man enkel zijn gehoor bij de DVZ heeft gehad en zo niet de kans heeft gekregen om bij een persoonlijk onderhoud bepaalde details te verduidelijken en dingen te corrigeren. Zij stelt dat zij ook niet in naam van haar man uitleg kan geven over waarom hij bepaalde details niet heeft vermeld en welke zaken fout werden genoteerd. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeksters echtgenoot zelf heeft besloten om door te reizen naar Duitsland, omdat ze alhier zagen dat hij een procedure in Frankrijk had lopen en omdat hij zei dat er hier veel mannen werden geweigerd en hij niet op staat ging leven (zie NPO, p. 11). Verzoeksters echtgenoot ligt in wezen zelf aan de grondslag van het gegeven dat hij alhier geen persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft verkregen. Alleszins benadrukt de Raad dat er wel degelijk kan worden verwacht dat verzoekster en haar man consistente verklaringen afleggen over hun woonplaats, de plaats waar ze getrouwd zijn en de werkzaamheden van haar man. Dat haar man niet de mogelijkheid heeft gehad om bij een persoonlijk onderhoud zijn verklaringen bij de DVZ te corrigeren, doet zo ook geen afbreuk aan het feit dat zijn verklaringen bij de DVZ hem werden voorgelezen in het Somalisch en dat hij middels het plaatsen van zijn handtekening bevestigd heeft dat zijn verklaringen, zoals zij in dit verslag werden genoteerd en aan hem voorgelezen, juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (zie AD, “vragenlijst CGVS”, p. 2). Dat verzoekster en haar man tegenstrijdige verklaringen afleggen over zo'n elementaire zaken, doet ernstig afbreuk aan verzoeksters geloofwaardigheid. Waar verzoekster nog stelt dat Jambuluul en Afgooye slechts vijf tot zeven kilometer van elkaar verwijderd zijn, dat de nikka waar verzoekster vertegenwoordigd werd door haar vader plaatsvond in Afgooye en dat de Somalische administratie zich daar ook bevindt, wijst de Raad erop dat ze met deze verklaringen er niet in slaagt de tegenstrijdigheid over haar woonplaats en de plaats waar ze gehuwd is, te verschonen. Haar man heeft immers niet alleen verklaard dat hij in Afgooye woonde maar ook dat hij meer specifiek in de wijk Hawotako

woonde, wat er toch op duidt dat hij helemaal niet verward was tussen Jambaluul en Afgooye. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij waar hij vaststelt dat: *“Uw algemene geloofwaardigheid wordt verder aangetast door enkele inconsistenties die werden vastgesteld tussen de door u afgelegde verklaringen en deze van uw echtgenoot A. H. M. met betrekking tot diens werkzaamheden en jullie woonplaats. U verklaart bij de DVZ dat uw man in het leger tewerkgesteld was (zie vragenlijst CGVS, d.d. 13.12.2021, punt 3, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 8 februari 2024 voegt u hieraan toe dat hij initieel als mecanicien werkzaam was, maar hij uiteindelijk eind 2017 is gevlucht naar Mogadishu omwille van problemen met Al-Shabaab. In Mogadishu vervoegde hij uiteindelijk het Somalisch leger, waarna hij volgens uw verklaringen in 2018 heeft gebeld vanuit Eritrea waar hij een militaire opleiding aan het volgen was (CGVS, p. 10, 13-15). Het is echter opmerkelijk dat uw man tijdens het persoonlijk onderhoud bij de DVZ op 2 augustus 2022 nergens gewag heeft gemaakt van zijn militair verleden. Hij verklaarde er enkel dat hij in Somalië als garagist werkzaam was (zie verklaring DVZ, d.d. 02.08.2022, vraag 12). Sterker nog, volgens de beschikbare informatie zou uw man alreeds in januari 2018 in Europa zijn geweest (zie document Eurodac search result). Volgens zijn verklaringen zou hij tijdens zijn reis naar Europa bovendien niet in Eritrea zijn gepasseerd (zie verklaring DVZ, d.d. 02.08.2022, vraag 42). Uw verklaringen over zijn militaire opleiding zijn bijgevolg strijdig met de afgelegde verklaringen van uw man A. H. M. Gezien uw echtgenoot volgens uw verklaringen deel uitmaakte van één van de strijdende partijen in Somalië tegen Al-Shabaab is het daarenboven eenvoudigweg niet aannemelijk dat hij zijn militair verleden niet zou vermelden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming. U geconfronteerd met bovenstaande bevindingen, verklaart u dat uw man is weggelopen omwille van zijn werkzaamheden als garagist en niet omwille van zijn militair verleden. Dit zou volgens u de reden zijn dat hij zijn militaire werkzaamheden niet heeft vermeld. Verder stelt u enkel te zeggen wat u van uw man en de jongens in de buurt heeft opgevangen. Ook blijft u volhouden dat uw man u vanuit Eritrea heeft gebeld. Vervolgens past u enigszins uw verklaringen aan door te stellen dat hij toentertijd niet expliciet heeft gezegd dat hij een militaire opleiding volgde (CGVS, p. 15). Uw verklaringen kunnen echter niet overtuigen. Uw inconsistente verklaringen aangaande de werkzaamheden van uw echtgenoot doen weerom vermoeden dat u het CGVS doelbewust en moedwillig tracht(te) te misleiden. Deze vaststelling doet ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Ook wat betreft uw woonplaats in Somalië leggen u en uw echtgenoot inconsistente verklaringen af. U verklaart namelijk bij zowel de DVZ als bij het CGVS in Jambaluul getrouwd te zijn met uw echtgenoot, alsook er gewoond te hebben tot aan uw vertrek uit Somalië (zie verklaring DVZ, d.d. 13.12.2021, vraag 10 + CGVS, p. 8, 10). Uw echtgenoot verklaart echter dat jullie in Afgooye zijn getrouwd en hij van zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit Somalië in 2017 in de stad Afgooye in de wijk Hawotako woonachtig was (zie verklaring DVZ, d.d. 02.08.2022, vraag 10 en 16a). Volgens zijn verklaringen zou u regelmatig naar uw ouderlijk huis zijn geweest (zie verklaring DVZ, d.d. 02.08.2022, vraag 17). U geconfronteerd met deze afwijkende verklaringen, blijft u volhouden uw hele leven in Jambaluul te hebben gewoond. U stelt dat Jambaluul zeer dicht bij Afgooye is gelegen en hij dit misschien daardoor zegt. Volgens uw verklaringen zeggen sommige mensen dat deze twee plaatsen bij elkaar horen (CGVS, p. 16). Deze verklaring kan niet overtuigen, daar uw echtgenoot expliciet verklaart in de buurt Hawotako te hebben gewoond. Deze inconsistenties doen verder twifelen aan uw algemene geloofwaardigheid, alsook aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in het dorp Jambaluul, gelegen in het district Afgooye in de regio Lower Shabelle.”*

4.1.6. De Raad moet vaststellen dat verzoekster thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Het louter volharden dat verzoekster omtrent bepaalde elementen wel antwoorden heeft verschaft, doet geen afbreuk aan de hierboven gedane vaststellingen en de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal, die steun vinden in het administratief dossier, en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

4.1.7. De Raad acht bovenstaande vaststellingen voldoende opdat, in navolging van de commissaris-generaal, kan worden vastgesteld dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit dorp Jambaluul in het district Afgooye, gelegen in de regio Lower Shabelle en dat *“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Jambaluul, in district Afgooye, gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Jambaluul heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”*

4.1.8. Verzoekster werd ook slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking type II (hierna: VGV) in Somalië en heeft ter staving hiervan medische attesten bij het CGVS neergelegd. De Raad betreurt dat verzoekster aan dergelijke praktijk werd onderworpen. De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer “*dadens van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*” en “*dadens van genderspecifieke of kindspecifieke aard*”, in de zin van artikel 48/3, §2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122.669 van 17 april 2014). *In casu* moet echter worden vastgesteld dat verzoekster, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type II. In deze dient de Raad echter vast te stellen dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië riskeert opnieuw aan deze praktijk te worden blootgesteld. Verder kan de Raad enkel vaststellen dat er geen concrete indicaties voorliggen dat verzoekster bij een terugkeer zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, die een risico op re-infibulatie inhoudt. In die omstandigheden dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in casu* goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV, zodat een toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet aan de orde is.

4.1.9. Wat betreft de overige documenten, treedt de Raad de beoordeling van de commissaris-generaal bij, waar hij stelt dat: “*De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De geboorteakte van uw dochter An. en de aangepaste bijlage 26 houden verband met de geboorte van uw dochter. Deze documenten vermogen echter niet de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw herkomst in een ander daglicht te plaatsen.*”

Wat betreft de door u neergelegde Somalische identiteitscertificaten en de Somalische geboorteaktes van u en uw dochter A. dient te worden gewezen op de beperkte bewijswaarde van Somalische documenten. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten, waaronder de door u neergelegde documenten, zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief volstaan deze op zich niet om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u voorgehouden herkomst op te heffen. Bovendien staat op uw identiteitscertificaat enkel dat u geboren bent in Jambaluul en dat u in Hodan woont, wat mogelijk verwijst naar het district Hodan in Mogadishu. Ook op het identiteitsdocument van uw dochter A. staat Hodan aangegeven als haar adres. De informatie kan dus hoe dan ook niet uw verklaringen over uw verblijf in Jambaluul ondersteunen.

Ook de door u neergelegde medische documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Het (moeilijk leesbare) doktersattest waarin wordt gesteld dat u psychisch lijdt door het lange wachten, heeft betrekking op uw leven in België. Dit document is bijgevolg niet in staat de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Jambaluul om te buigen. Hierbij dient tevens te worden opgemerkt dat een dergelijk attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin u psychische problemen opliep. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een attest aangaande psychische problemen opgesteld door een arts die bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk is van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Ook het medisch attest aangaande opgelopen letsels van 28 oktober 2022 door dokter V. d. D. en het medisch attest aangaande opgelopen letsels van 9 juni 2023 door dokter J. zijn niet in staat een ander licht te werpen op de eerdere vaststelling aangaande de geloofwaardigheid van de door u beweerde regio van herkomst. Deze medische documenten bieden evenmin uitsluitend over de ware oorzaak of de precieze omstandigheden waarin u deze letsels opliep. In beide medische documenten worden enkele littekens op uw lichaam geattesteerd. Daarnaast wordt in het medisch attest van dokter J. gesteld dat u hoofd- en nekpijn heeft. Een arts kan overigens enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaald ziektebeeld of letsel is ontstaan. De doktersattesten volstaan op zich niet om de door u geponeerde regio van herkomst aannemelijk te maken.

Het door u neergelegde medisch document van 15 november 2021 door dokter F. aangaande het radiologisch onderzoek van uw rug is evenmin in staat bovenstaande appreciatie om te buigen, daar deze uw voorgehouden herkomst uit het dorp Jambaluul geenszins aannemelijk kan maken.” Verzoekster laat deze beoordeling onbesproken, zodat zij ook geen dienstige argumenten aandraagt die hier een ander licht op werpen.

4.1.10. Verzoekster wijst er nog op dat zij de moeder en wettelijke vertegenwoordiger is van het kind en verantwoordelijk is voor diens opvang, opvoeding en opleiding. Zij betoogt dan ook dat de commissaris-generaal, die haar verzoek om internationale bescherming apart van haar dochters behandelde en aan de ene internationale bescherming gaf en de andere simpelweg “aan haar lot over [laat]”, klaarblijkelijk het hoger belang van het kind uit het oog verliest. Bovendien voert zij aan dat de commissaris-generaal van het statuut van haar dochters een “lege doos” dreigt te maken als zij geen “afgeleid statuut” krijgt. Er kan immers moeilijk van haar worden verwacht dat zij haar dochters in België bescherming biedt als zij hier niet mag zijn. Verzoeksters stelt dat de commissaris-generaal het hoger belang van het kind miskent. In deze stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal terecht oordeelde: *“Tenslotte heeft het loutere feit dat u de ouder bent van dochters die als vluchteling werden erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.*

Het principe van de gezinseenheid kan leiden tot een uitbreiding van de internationale bescherming voor personen aan wie er niet wordt gevraagd te bewijzen dat ze persoonlijke redenen hebben om vervolging te vrezen wegens een van de gronden van het Verdrag van Genève of dat ze persoonlijk een risico op ernstige schade lopen in de zin van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980, en moet worden begrepen als een afgeleide vorm van bescherming, een gevolg van de kwetsbare situatie waarin het gedwongen vertrek van hun echtgenoot of van hun natuurlijke beschermer hen plaatst. Deze uitbreiding kan alleen gunstig zijn voor personen ten laste en voor zover geen enkele specifieke omstandigheid in verband met de status van deze personen of met hun betrokkenheid bij de handelingen bedoeld in artikel 1, afdeling F van het Verdrag van Genève of in artikel 55/4 van de Wet van 15 december 1980 dit in het gedrang brengt. Naast de echtgenoot of de partner van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, kunnen zijn kinderen ten laste alsook andere naaste familieleden van wie bewezen is dat ze te zijnen laste zijn, deze uitbreiding genieten. Met persoon ten laste bedoelen we een persoon die wettelijk onder het gezag staat van de vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming geniet, of die wegens zijn leeftijd, invaliditeit of de afwezigheid van eigen bestaansmiddelen afhangt van zijn materiële of financiële bijstand. Aangezien u niet ten laste van uw dochters A. en An. bent, kunt u geen aanspraak maken op de toepassing van het beginsel van de gezinseenheid.”

De Raad wijst er in dit verband nog op dat waar artikel 23 van de Richtlijn 2011/95/EU stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, deze richtlijn geenszins bepaalt dat de familieleden van een erkend vluchteling of van de persoon die subsidiaire bescherming heeft toegekend gekregen, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus enkel omdat zij familie zijn van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermd. Dit blijkt tevens uit het door de commissaris-generaal geciteerde arrest Ahmedbekov(a) van het Hof van Justitie, waarin werd geoordeeld dat de Kwalificatierichtlijn niet voorziet in verlening van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus aan andere derdelanders dan diegenen die vallen onder de definitie van “vluchteling” en van “persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt” (HvJ, 4 oktober 2018, N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov, nr. C-652/16, punt 48) en dat elke beslissing over de verlening van een van beide statussen moet worden gebaseerd op een individuele beoordeling, om na te gaan of de verzoeker op basis van zijn persoonlijke situatie aan de voorwaarden voor de verlening van de status voldoet. Het doel van de richtlijn is immers om te bepalen of de verzoeker een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk wordt vervolgd of een risico op ernstige schade heeft. Hieruit volgt dat de nood aan internationale bescherming niet zonder meer kan worden vastgesteld of een internationale beschermingsstatus worden toegekend op grond dat een gezinslid van de verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt. Het Hof van Justitie oordeelde in zijn arresten X. t. Commissaris-generaal voor de vluchtelingen de staatlozen, C-374/22 en XXX t. Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, C-614/22, beiden van 23 november 2023, tevens uitdrukkelijk dat de artikelen 20 en 23 van de Kwalificatierichtlijn, aldus moeten worden uitgelegd dat zij de lidstaten niet verplichten om aan de ouder die „gezinslid” in de zin van artikel 2, onder j), van deze richtlijn is van een kind met de vluchtelingenstatus in een lidstaat, het recht op internationale bescherming in die lidstaat toe te kennen. Het Hof van Justitie gaf aan dat de derdelander-ouder hoe dan ook geen internationale bescherming kan genieten, als hij zelf niet voldoet aan de voorwaarden die het Unierecht aan de toekenning van een dergelijke bescherming verbindt. Zoals ook reeds in de bestreden beslissing werd aangegeven, staat het verzoekster vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van haar gezinssituatie. Ter terechtzitting gevraagd of verzoekster dienaangaande reeds de nodige stappen heeft ondernomen om dergelijke procedure op te starten, stelt verzoekster dat ze deze procedure nog niet heeft opgestart.

4.1.11. Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Aangezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit het dorp Jambaluul in het district Afgooye, gelegen in de regio Lower Shabelle in Somalië, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. De Raad benadrukt finaal dat het doel van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming niet bestaat om het recht op eerbiediging van het gezin en gezinsleven te bevestigen, doch wel om na te gaan of verzoekster internationale bescherming nodig heeft tegen mogelijke vervolgingen in het land van herkomst omwille van één van de in het Vluchtelingenverdrag vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe, *quod non in casu*, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het is aan verzoekster om gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van de gezinssituatie.

4.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.7. In de mate dat verzoekster de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
V. LAUDUS,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

V. LAUDUS	N. DENIES
-----------	-----------